

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2018. február 11.
(vasárnap)**

Horváth Géza

IGEHALLGATÓK VAGY IGÉÉRTŐK VAGYUNK?

Énekek: 164,1-3; 512,1-5; 378,1,2,4,6

Lekció: Mt 13,3-16

Alapige: Mt 13,10-16

Imádkozzunk!

Hálás szívvel köszönjük Neked, mennyei Édesatyánk, hogy itt lehetünk a Te szent igéd hallására. Bocsásd meg nekünk, ha másért jöttünk volna ide, emberi okokból, vagy valamilyen más célból, és nem az ige hallására és meghallására. Köszönjük, hogy Te gyújtasz világot a mi szívünkben, értelmünkben, amelyet valóban lelki sötétség fogott be a bűn miatt, amelyet a Sátán elvakított és elvakít napról napra; amelyet a világ csábítása akar meghomályosítani, annak minden csillogásával, csábításával és felkínált lehetőségeivel. Köszönjük az áldott csendet, amelyet teremtettél körülöttünk most, és szeretnénk azért a csendért kérni, amely a bensőnkben jön létre. Csendesítsd el a mi gondolatainkat, érzéseinket, kívánságainkat, vágyainkat!

Kérünk, hogy bocsásd meg a mi bűneinket és vétkeinket, amelyekkel megbántottunk Téged, és amellyel embertársaink ellen is hibáztunk az elmúlt héten. Megvalljuk Neked, Urunk, hogy kegyelemre szoruló bűnösök vagyunk, és nincs is más oltalmunk, és nem is szeretnénk máshoz menekülni, mint Jézus Krisztus drága véréhez; hiszen tudjuk, hogy van erő, csodás erő van Jézus drága szent vérében. Köszönjük, hogy egyetlen közbenjáróként esedezik értünk, és van Szószólónk ott előtted, mennyei Atyánk. Köszönjük, hogy Jézus Krisztus ránk alkalmazza váltságshalálának minden drága érdemét, és ezért vallhatjuk, hogy szent vére bűnt befedez, tisztára mossa ruhánk.

IGEHALLGATÓK VAGY IGEÉRTŐK VAGYUNK?

Kérünk, engedd megtapasztalnunk most is, hogy kegyelmed árja átjárja a mi életünket! Kérünk Téged, mossál, tisztogass, szentelj meg bennünket, örökévaló Istenünk!

Köszönjük Neked a gyülekezet közösségét, hogy együtt figyelhetünk Rád; hogy nemcsak azt énekeltük: kegyes Jézus itt vagyok, hanem azt: itt vagyunk a Te szent igéd hallására. Köszönjük, hogy a gyülekezet számára van kijelentésed. Kérünk, hogy emberi eszközön keresztül is hadd áradjon a Te fényed szerte! Az a fény, amely Jézus Krisztus, a világ világossága, hadd ragyogja be a mi életünket most, egész valónkat és egész lelkünket.

Hallgass meg kegyelmedből, kérünk!

Ámen.

Igehirdetés

Isten igéjét hallgassuk meg a Máté írása szerinti evangélium 13. fejezetéből, a 10-16. verssel bezárólag: *„A tanítványok pedig hozzámenvén, mondának neki: Miért szólasz nékik példázatokban? Ó pedig felelvén, monda nékik: Mert néktek megadatott, hogy érthessétek a mennyek országának titkait, ezeknek pedig nem adatott meg. Mert a kinek van, annak adatik, és bővölködik; de a kinek nincs, az is elvételik tőle, a mije van. Azért szólok velök példázatokban, mert látván nem látnak, és hallván nem hallanak, sem nem értenek. És beteljesedék rajtok Ézsaiás jövendölése, a mely ezt mondja: Hallván halljatok, és ne értsetek; és látván lássatok, és ne ismerjétek: Mert megkövérédett e népnek szíve, és füleikkel nehezen hallottak, és szemeiket behunyták; hogy valami módon ne lássanak szemeikkel, és ne halljanak füleikkel, és ne értsenek szívükkel, és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket. A ti szemeitek pedig boldogok, hogy látnak; és a ti füleitek, hogy hallanak.”*

Kedves testvérek, a Bibliaolvasó vezérfonalunk szerint a Magvető példázata volt nemrégiben a kijelölt napi ige, amelyet Máté és Lukács is leírtak az evangéliumukban.

Erről a példázatról sokszor és sokféleképpen prédikáltak igehirdetők, viszont arról, ami a példázat két része között van – tudniillik a példázat és annak magyarázata között –, arról nem beszélnek. Legalábbis én igehirdetést nem találtam, pedig olyan fontos ez a néhány vers, amit itt olvasunk, hogy az Újszövetségben hatszor említetik.

Ézsaiás könyve 6. fejezetének néhány versében azt mondja az Úr Ézsaiásnak, hogy menj és prédikálj a népnek: „Hallván halljatok, és ne értsetek, látván lássatok, és ne ismerjétek”. Füleikkel nehezen hallottak, szemeiket behunyták, hogy valami módon ne lássanak szemeikkel és ne értsenek szívükkel, és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket. Ez a néhány igevers sok gondolatot felvet a mi számunkra, sok talányt és minden bizonnyal sok kérdést is. Talán Ézsaiás is úgy gondolta, hogy akkor miért menjen, miért prédikáljon? Sokan azt gondolják, hogy Isten igazságtalan, és valami olyat hirdettet, amire már lezárja az ember szívét, bezárja a szemét, hogy ne hallja meg és ne értse az igét, amely megtéréshez és gyógyuláshoz vezethetne.

Éppen ezért, testvérek, fontosnak tartom, hogy nézzük meg, mi van ebben a néhány igeversben, hogyha többször is idézi az Újszövetség! Ez a hat hely, ahol idéztetik: az Ézsaiás könyve 6. fejezetének előző versein kívül; a négy evangélista is leírja Jézusnak ezt a néhány mondatát. Máté és Lukács a magvető példázatába illesztve, János pedig Lázár feltámasztásánál, majd a következő fejezetben azt olvassuk: a nép sok csodát látott és mégsem hittek. A sok csoda közt a legnagyobb Lázár feltámasztása volt. Egy negyednapos halott Jézus Krisztus szavára kijön a sírboltból, de nem hisznek, mert „ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, az sem győzi meg őket, ha valaki a halottak közül feltámad.” Míg Máténál, Márknál, Lukácsnál az ige hallására érti azt, hogy bezárták szívüket és nem hittek, János a csodákra vonatkoztatva mondja.

Még két helyen fordul elő az apostoli levelekben: a Rómabeliekhez írt levél 11. fejezetében és az Apostolok Cselekedetei 28. részében. Amikor Pál apostol Rómában prédikál, akkor odamennek hozzá sokan, és azt olvassuk a 28. fejezet 24. versében: némelyek hittek az ő beszédének, mások nem hittek. Tehát, akik odamentek, akiknek a szívében vágy volt arra nézve, hogy hallgassák az ígét, azok közül némelyek hittek, némelyek nem hittek. Akik odamentek, azok közül némelyek hittek, és mivel nem egyeztek meg egymással, eloszlottak, miután Pál ezt mondta: „Jól szólott a Szent Lélek Ézsaiás próféta által a mi atyáinknak mondván (...) Hallván halljatok, és ne értsetek!”

Sokan megkérdezik azt, hogy miért beszélt Jézus példázatokban? Erre azt szokták mondani: azért, hogy az emberek jobban értsék. Hiszen elmond Jézus egy példázatot itt, hogy a magvető kiment vetni. Minden földet művelő ember tudja, hogy van köves talaj, van tövises és van jó föld: amely terem harminc, hatvan vagy száz annyit. Ezt mindenki érti. Aztán kiderül az igéből, hogy Jézus nem azért beszélt példázatokban, hogy értsék, hanem pont azért, hogy ne értsék. Illetve, csak azok értsék, akiknek azt meg kell érteni. De az, hogy Jézus példázatokban beszélt, azt mondja nekünk: látod, ember, a legegyszerűbben megfogalmazott evangélium sem érthető a Szentlélek belső ereje és munkája nélkül.

Amikor Jézus példázatban beszél és a mindennapi munkának az eszközeit hozza fel – hasonló Isten országa a hálóhoz, amely befogja a halakat –, az mindig azt hirdeti: látod, ember, nem az ige hirdető csodálatos munkáján van itt a hangsúly, hanem a Lélek belső bizonyágtételén. Mert a legegyszerűbb evangéliumot sem érti az ember. Tudunk olyanokról, akik a legnehezebb igék alapján születtek újjá, tértek meg és világosodott meg előttük minden.

Tehát, Jézus azért beszélt példázatokban, mert akiknek kellett, azok megértették a példázatot. Van azért a példázatokban néhány olyan mondat vagy néhány olyan szó, amikre figyeljünk, mielőtt bármivel is vádolnánk a mi szerető, kegyelmes Atyánkat és Istenünket. Mielőtt azzal vádolnánk, hogy némelyeket Ő megkeményít, némelyeknek a szemét vakká teszi vagy némelyeknek süket fület ad az ige hallására.

Van ebben a történetben, testvérek, néhány olyan csodálatos üzenet, amire oda kell figyelniük! Az egyik az, amikor a tanítványok odamennek Jézus-hoz és azt mondják: magyarázd meg nekünk ezt a példázatot. Vannak, akik

IGEHALLGATÓK VAGY IGEÉRTŐK VAGYUNK?

nem mennek oda, hogy kérjék: magyarázd meg nekünk ezt a példázatot. Valakik elmentek Jézustól úgy: nem értettük – de lehet, hogy nem is kell ezt nekünk érteni. Valakik elmentek úgy Jézustól, hogy „kemény ez a beszéd”, meg az apostoloktól és a hírnököktől is, hogy: kemény ez a beszéd. Mint ahogy az Ószövetség idején elfordultak a prófétáktól és sokszor ezt mondták: nem Isten szól általad! Te valamilyen hamis próféta vagy, nem Isten szól általad!

Ezért, testvérek, nagyon fontos az, amiről az énekekben énekeltünk: ezt a vágyat Isten adja az Övéi szívébe, hogy vágyakozzanak megérteni az igét – magyarázd meg nekünk a mennyek országáról szóló példázatot, a magvető csodálatos példázatát!

Nagyon érdekes az a szó itt a Bibliában, amikor az Úr Jézus azt mondja: néktek „megadatott”, hogy értsétek a mennyek országának titkait. Néktek adott. Kérdezhetnénk: Jézusnak nem az volt a célja, hogy minél többen értsék az igét? Én így fogalmazom meg: Jézusnak az volt a célja, hogy minél többen hallják az igét. Istennek az volt a célja, hogy hallják az igét. Amikor Jeremiás próféta kiment prédikálni, azt mondta: halljátok az igét! Amikor Jézus elküldi a tanítványokat, Ő is ezt mondja: hirdessétek! Vigyétek a föld végső határáig az igét! Hirdessétek minden teremtésnek! Mert az ige hallása az nem jelent egyszersmind igeértést is. Az ige hallása az emberi eszközre bízott feladat, az ige értése pedig a Szentlélek Isten áldott és csodálatos munkája az emberi szívben, hogy elmondhassuk: Ő gyújtott világosságot a szívünkben. A mi értelmünket és lelkünket lelki sötétség vette körül. Ő képes és Ő kész világosságot gyújtani.

Éppen ezért, amikor az ige hirdettetik, az valakinek bolondság, de nekünk, kik megtartatunk, Istennek ereje. Az ige elválaszt embereket egymástól, nem csak összeköt embereket egymással. Az ige összeköti az Ő gyermekeit, a megváltottak seregét, a gyülekezet közösségét, de amikor Isten igéje megszólal, az lehet, hogy elválaszt embereket egymástól. Így volt ez az Apostolok Cselekedetei 28. fejezetében is, amikor háborúság támadt. Így van ez, amikor egy családban valaki megérti az igét, a másik meg nem. Ott is viszály, háborúság lesz. Jobb esetben csak közöny, de hogyha tovább megyünk, akkor esetleg gúny, élcelődés vagy ellenállás.

Testvéreim, szeretnék rámutatni ebből az igéből arra, hogy amikor az Isten igéje hirdettetik, akkor ne az igét vádoljuk azzal, hogy némelyek nem halanak, és nem látnak, hanem csak magunkat lehet vádolni. Amikor Isten igéje hirdettetik, akkor csak az történik, ami az agg Simeon ajkán és szívében már megszólalt, amikor azt mondta: nyilvánvalóvá lesznek a szívek titkai. Amikor Isten igéje hirdettetik – Kálvin használja ezt a hasonlatot –, akkor nem új színnek jönnek létre, hanem kiderül, hogy mi milyen színű. Ami a sötétben nem derült ki, az a világosságban, a fényben kiderül. Nem maga a szín jön létre, hanem nyilvánvalókká lesznek a színek. Ilyen az Isten igéje: nyilvánvalóvá lesz, hogy mi van az emberi szívben. Ellenállás, gőg, alázat vagy kérés és imádság: „Egy vágyat hagyj nekem, hogy értsem és kövessem szent igazságodat, szent igazságodat!”

Amikor Jézus azt mondja: néktek megadatott, hogy értsétek a mennyek országának titkait – az azért van, hogy kizárjon minden emberi érdemet. A tanítvány nem azért érti az igét, mert valamilyen tehetsége van, mert többje van, hanem azért, mert Isten kegyelmes hozzá.

Testvérek, szeretném, hogy ebben az igében ne azt lássuk, hogy ki miért nem érti az igét, hanem arra figyeljünk, hogy Isten milyen nagy kegyelmet gyakorolt velem, hogy én megérthettem az igét. Mi sokszor a másokra szoktunk figyelni, úgy, mint a tanítvány, aki megkérdezi Jézustól: Mester, és ezzel mi lesz? Jézus azt mondja: Mi közöd hozzá, te kövess engem! Ne azzal törődj, hogy a másikkal mi lesz! Mi rögtön arra figyelünk, hogy Isten némelyeknek bezárja a szemét. Ma arra figyelj, hogyha neked megnyitotta! Némelyeknek becsukja a fülét? Arra figyelj, hogy a tiédet kinyitotta! Arra figyelj, hogy a te szívedet értővé tette a mennyország titkai felé és Isten országának gazdagsága iránt! Hadd határozza ez meg a mi hálánkat és Istent dicsőítő állapotunkat, mert amikor az ember nem érti az igét – hallván halljatok, és ne értsetek, látván lássatok, és ne ismerjete, mert megkövéredett e nép szíve –, akkor az ige nem értése nem az ígére, hanem a mi állapotunkra utal, amelyben az Isten ígéje iránt közömbösökké vagy ellenállókká váltunk. A mag az Isten ígéje, ami mindig jó.

Jézus elmondja, hogy van négyféle talaj, de úgy is lehet érteni, hogy csak kétféle, tudniillik az egyik terem a másik nem. A három az egy kalap alá tartozik, mert nem termett. Az mindegy már, hogy a madarak elkapkodták, hogy kicsírázott és elsült, vagy, hogy az élet gondja megfojtotta, a végeredmény ugyanaz: nem termett. A másik termett harminc, hatvan vagy száz annyit.

A példázat azt jelenti, hogy a mag: Isten ígéje jó. Itt a szívünket kell megvizsgálnunk. Azt mondja az ige: hogyha visszamegyünk a gyökerekhez, akkor azt látjuk, hogy az ember dobta el azt az igét, amely életet teremne. Ezért mi vagyunk a hibásak, mi vagyunk a felelősek. Hát nem az ember hallgatott a kísértő szavára, és ezzel visszautasította és eldobta magától Istennek az ígését, amely jót akart? – A kertnek minden fájáról egyél, csak egy fáról ne egyél; amely napon arról eszel, meghalsz. Hát nem az ember utasította vissza az igét? Hát nem a mi szívünk keményedett meg? Valakitől hallottam, hogy a gitározás miatt a bőrkeményedés érzéketlenné tette az ujjait a finomabb dolgok tapintására. Vajon nem ilyen lett a mi szívünk, hogy a mennyek országának titka elrejtetett előlünk? Vajon nem mi vagyunk a hibásak, hogy megkeményedett, megkövéredett ennek a népnek szíve, és fülükkel nem hallanak? Az ember eldobta magától Isten ígését, és azóta is így van, amikor az ige megszólal.

Amikor az ébredéstörténetet vettük valamelyik hétfő este, elmondtam, hogy a múlt századnak volt egy áldott belmissziói munkása, Szabó Aladár. A név bizonyára sokak előtt ismerős, Isten áldott eszköze volt a magyar lelki ébredés munkálásában. Ő egyszer eldöntötte, még az 1900-as évek elején, hogy elmegy Sárospatakra, ahol ugyan lelkészképző intézet, teológia van, de senkit nem érdekel az Isten ígéje. Azt gondolta, hogy felébreszti Sárospatakat. Három és fél hétig volt ott, majd visszajött Budapestre és a következőt mondta: Sáros-

IGEHALLGATÓK VAGY IGEÉRTŐK VAGYUNK?

patak kiköpte az igét. Aztán jött idő, amikor Isten Lelke áldott munkája folytán befogadta az igét Sárospatak is.

„Hallván halljatok, és ne értsetek, látván lássatok, és ne ismerjeteK.” Mire figyelmeztet ez az ige? Arra, hogy az a csoda, hogy némelyek értik az igét. Nem az a csoda, hogy nem értjük az igét. Az az alapállapot, hogy ellene állunk az igének, hogy kiköpi az ember az igét. „Bolond vagy, te Pál!” – mondja neki valaki –, „a sok tudomány téged örültségbe visz.” Az pedig az Isten kegyelmi gazdagsága, hogy néktek megadatott!

Az evangélium pontosan ebben ragyog fel a bűnös ember számára: néktek megadatott, hogy értsétek az Isten országának titkát; és azt szeretném, ha a mai alkalommal ez úgy ragyogna nekünk, hogy milyen nagy kegyelemben részesített engem az Isten! Képzeljétek el, vannak olyan családok – lehet ilyen a ti családotok is –, ahol csak egyvalaki érti az igét. Lehet, hogy csak te vagy egyedül. Lehet, hogy még van valaki kegyelemből, aki érti az igét, és össze tudsz vele hajolni, meg tudjátok beszélni, hogy kinek mit mondott. De nem gondolkodtál el még azon, hogy Istennek hozzád való, lehajló kegyelme, miért tett téged igehallgatóból igeértő emberré? Isten igéje azt mondja: legyen nagy előtted az Úr, aki megengedte, megadta és kimunkálta, hogy neked fontos legyen és értsd az igét!

Ez a szó, hogy „adatik”, azt is jelenti, hogy Isten nélkül az ige nem megszerzhető tudomány. Valahogy minden tudomány megszerzhető. Ha valaki nem szeret tanulni, 10-20 év alatt elvégezheti az egyetemet az is. Múltkor valaki mondta nekem: tudod, én humán beállítottságú vagyok, de azért a reál tárgyakból is igyekeztem, hogy ne valljak szégyent. Van, akihez a reál áll közelebb, de azért a magyar nyelvet és irodalmat is meg fogja tanulni.

Minden tudomány megszerzhető, de ez a tudomány adatik: néktek megadatott, hogy értsétek az Isten országa titkait. Nem tudom, hogy vagytok ezzel, de amikor hallok valakinek a haláláról – aki mondjuk országosan ismert, vagy világhírű művész vagy tudós volt; vagy, ahogy Farkasréten megyünk a temetőben és jobbra-balra nézem a sírköveket, rá van írva, hogy ki volt, mit csinált, sokszor elgondolom: lehet, hogy valaki nagy művész volt, és csodálják a művészetét majd a halála után; lehet, hogy valaki nagy tudós volt, és amit felfedezett, azt az orvostudomány vagy a technika még használja évtizedekig vagy évszázadokon át, de az, amit megtanult, az az ő életére nézve a halállal elvész.

Lehet valaki kevésbé iskolázott ember, de ha adatik neki Isten igéje, az a halállal nem vész el, hanem a színről színre látás csodájában igazoltatik az élő Isten által. Akkor melyik a több? „Néktek megadatott, hogy értsétek az Isten országának titkait.”

Végül, hadd idézzem azokat a szavakat, amelyek az igében még előfordulnak, amelyek azt mondják, hogy a vakság és a keménység bűnéért az ember a felelős. Azt mondja Ézsaiás próféta: „szemeiket behunyták”. Tehát, az igével szemben lehet így állni. Ezt úgy nevezzük a Bibliában, hogy az Isten akaratával szembeni tudatos ellenállás. Vagy mint az engedetlen gyermek, amikor a szülő mond neki valamit, akkor a két kezét odatapasztja a füléhez, hogy ne is hallja.

Hadd idézzem a Bibliából Jónást, akit az Isten elküldött a veszélyben lévő városba. Nagy engedetlenségben, de azért mégiscsak elment Ninivébe, és az Isten megkegyelmezett Ninivének. Ézsaiás korában pedig jön majd a fogság, a büntetés, mert nyilvánvalóvá lesz, hogy az ember kemény és ellenáll. De Isten azt mondja Ézsaiásnak: menj, hirdesd! Azért, mert Isten bátorítani akarja az igehirdetőket, a magvetőket, az igeszólókat, hogy az eredménytelenség ne keserítse és ne bántortalanítsa el őket; ők a magvetésért felelősek. Akkor miért vizsgálod a termést? Akkor miért a földdel vagy elfoglalva, ha téged, magot vetni küldtelek? Azért, hogy Isten megbátorítson téged, azért hogy ez ne gátoljon téged a magvetésben. Mert akinek van füle a hallásra, hallja, hogy mit mond a Lélek a gyülekezetnek! Akinek a Szentlélek megnyitja a szívét, annak meg fog nyílni. Azért bátorít Isten, hogy ne keseredj el! Ha pedig mégis Isten kegyelme folytán eredményt láatsz, akkor ne magadnak tulajdonítsd a dicsőséget, hanem annak az Úrnak, aki adta neked és megérttette veled az ígét, aki rád bízta, és aki lehetőséget adott arra, hogy szóld és hirdesd az ígét.

Ez legyen a mi feladatunk, testvérek, és ez az ige bátorítson bennünket, hogy a világossághoz, a megtéréshez és a gyógyuláshoz elég Istennek az igéje. Lelki világosságunkra bőven elegendő az áldott ige, mert maga az Úr térít és gyógyít meg bennünket a mi útjainkból. Amikor kezdődik a házasság hete az országban – és készülünk mi is a csendesnapra –, bátorítson bennünket, hogy van gyógyulás a házasságban; meg lehet térni elrontott kapcsolatokból, megromlott viszonyokból. Van gyógyulás, de csak az Úr által.

Adja meg az Úr, hogy igéje legyen ír, s gyógyító erő a mi számunkra, mert nekünk megadatott, hogy értsük a mennyek országának titkait. Ő legyen áldott érte!

Imádkozzunk!

Mennyei Atyánk, áldunk és dicsőítünk Téged az igéért, amelyet ugyan mi elvetettünk és megvetettünk, de amelyet újból és újból, sokszor és sokféleképpen hirdettél, és legutoljára a Te Fiad által szóltál hozzánk. Hadd köszönjük meg Neked, Urunk, hogy adtál nekünk fület a hallásra, adtál nekünk értelmet a megértésre, és köszönjük, hogy az ige bátorít és biztat bennünket, hogy ezt a legkisebb is megértheti, felfoghatja.

Magasztalunk Téged azért, hogy bölcs a Te döntésed, végzésed, és magasztalunk azért a kegyelemért, amely lehajolt sokakhoz, és amely tudjuk, hogy a világ végéig le fog hajolni az ige által mindazokhoz, akiket megmentesz az üdvösségre. Megvalljuk Neked, Urunk, hogy semmi érdemünk nincsen. Megvalljuk, hogy kegyelemből van üdvösségünk, hit által, ez nem tőlünk van, hanem adatott nekünk drága ajándékként. Engedd, hogy így nézzünk az igére, így hallgassuk és szóljunk mi is mindenütt, ahová küldesz, mert annak van ereje, annak van hatalma. És engedd meglátnunk, hogy amikor az ige hirdetik, akkor valóban kiderülnek a szándékok, kiderül, mi van a mi szívünkben.

Kérünk, prédikáltasd szent ígédet felséges Istenünk az egész világon, és köszönjük, hogy a Te néped, amely meghallja az ígét, készséggel siet a sereggyűjtés

IGEHALLGATÓK VAGY IGEÉRTŐK VAGYUNK?

napján. Engedd, hogy az ige legyen vigasza gyászolóinknak, erőssége betegeknek, szövétneke a fiataloknak, gyógyítója bűnös életünknek. Végy körül bennünket a hétköznapokban is áldott, szent kegyelmeddel, szereteteinkkel, családtagjainkkal együtt!

Kérünk Téged, hadd legyünk örömondó békekövetek ebben az örömtelen és lehangolt világban. Jézus Krisztus nevében kérünk.

Ámen.

378,1-2.4.6

1. Adjunk hálát mindnyájan Az Atya Úr Istennek,
És mondjunk dicséretet Mi teremtő Istenünknek,
Ki egybegyűjtte most minket, Hogy ünnepet szenteljünk,
És szent Igéjével éljünk.

2. Ó, kegyes Atya Isten, Te vagy Úr mindenkben,
Ki megjelentéd magad Szent igédben itt e földön,
És sok csodatételidben, A te áldott Fiadban,
Mi kegyes Idvezítőnkben.

(...)

4. Világosíts meg minket A Szentlélek Istennel,
Hogy szépen tündököljék Bennünk az evangéliom,
És erősíts meg, Úr Isten, A te áldott Igéddel
Minden tévelygések ellen!

(...)

6. Tarts meg minden időben Minket az igaz hitben,
És igaz értelmében A szent evangéliomnak;
Légyen foganatos köztünk A te kegyes beszéded,
És minden jóra intésed.